

is össze fognak fagyni: mert hiszen tüzi-
anyagjuk sincsen...

— Eek után — azt hiszem. — fölösle-
ges tovább magyaráznom, milven fontos
lenne; hogy legalább az iskola legyen meleg,
legalább itt ne legyenek kénytelenek fa-
gyoskodni a szegény apróságok. De — íme,
az íktató- és kézbesítőkönyvvél igazolhatom
— a vakáció óta egyebet sem teszek, mint a
tanácsot és a mérnöki hivatali átiratomon,
hogy rendeljék el az ablakok kilavíását, mert
hideg van.

— Igaz, nem mondhatom, hogy egyál-
talan nem értem el eredményt: kiküldtek a
12 osztály és iroda fűtésére 4 öl fát. Ez öt
hat nap alatt elfogy és nem lehet majd to-
vább tanítani a hidegben. Fokozza a bajt,
hogy a Szentgyörgy-utcai iskola tanulói is
ide járnak, mert az ő iskolájukban még min-
dig kórház van. Pedig délután még hűvö-
sebbek az idők. Ezen az állapoton bizony
már az sem nagyon segít, hogy ma kiküldtek
egy üvegest. Most már hamarosan kell újra
tüzianyag is.

Eddig tart a nyilatkozat. Mi mit mond-
junk hozzá? Jártunk a nyomor birodalmá-
ban, láttuk a legsötétebb nyomort. Nem oko-
lunk érte senkit; az ilvesminek ugysem
akad gazdája soha. De talán be kellene látni,
hogy mindent mégsem lehet bürokratikus
lassúsággal intézni. Valamit tenni kell, de
gyorsan. (s. i.)

A dohány.

Megint együtt volt a társaság és megint
a dohány került szóba. A főorvos kezdett be-
szélni:

— Ott hagytam el a multkor, hogy a do-
hányt felvágattuk a pénzügyörrel.

— Igen, igen, jó dolog volt — jegyezte
meg az adótáros.

— Régi dolog volt, fele talán tréfa is le-
hetett — mondta az invalidus főhadnagy, aki
az orosz fronton hagyta a négy ujját.

— Abba ugyan nem volt egy szál tréfa
sem — tiltakozott a főorvos — mert az csupa
dohány volt. Elég az ahhoz, hogy elosztottuk
a mázsa szüzdohányt, fele az enyém lett, fele
a plébánosé. Az enyimet felküldtem a kórház
padlására, ott nem találja meg semmiféle
rekviráló bizottság, gondoltam, a plébános pe-
dig kivitette a plébánia udvarra, a színbe,
ugy okoskodván, ha ráakad is a hatósági kö-
zeg, nem történhet semmi baja, mert sza-
bad helyen van. Ha zárt helyen tartja az em-
ber a dohányt, akkor „csempészet“, ha pe-
dig nyílt helyre dugja, akkor nem vonhatják
felelősségre, mert annak is ki van téve az em-
ber, hogy valami haragosa vitte a portá-
jára és az jelenti fel boszuból.

— Így van — integetett a fejével az
adótárnok — sok eset történt már ilyen.

— Egy hét múlva bizalmasan megszólí-
tott a plébános: doktorkám van-e még abból
a jó dohányból?

— Van, persze, hogy van. Miért?

— Az enyim már elfogyott.

— Lehetetlen.

— Valami jómadár megneszelte, aztán
elvitte... Egy cédulát hagyott a helyén, az
volt ráírva: ne keresse a tisztelendő nr a tet-
test, halálom óráján ugyanis meggyódom, hogy
én vittem el.

— Aztán mit csinál most a szentatya?

— Semmit. Várom a ziválynak az utol-
só óráját.

— En is így gondolom, — nyugtattam
meg a plébánost — legjobb lesz megvárni;
míg maga jelentkezik a tolvaj.

— No igen, ha már akadt finánc, aki
gépet kölcsönzött és ő maga vágta fel barát-
ságból a magyardohányt, olyan gavallér po-
licáj nem hiszem, hogy akadjon, aki a szüz-
dohány után nyomozzon.

Egyet mosolyogtak az urak, aztán át-
fordult a beszéd másik esetre. Megint a főor-
vos volt a szóvivő:

— Parasztkozt köztem, volt alkalmam
megismerni az eszükjárását.

— Nos, nos, kaptak a szón az urak.

— Volt valami Halbür Miska nevezetű
szomszédom, mikor a tanyán voltam kerti-
leti orvos.

— Jó név — mosolygott az adótáros.

— Oh, vannak odakint Halbürök többen,
ez csak olyan gunynév... Fősvény ember volt
ez a Halbür Miska, nem szívesen fogadott
napszámot a munkához. Egyszer, így ősszel,
keservesen panaszkodott a szomszédjának:
Bajba vagyok Illés bátyám — mondta — rám
szaporodott a dolog.

— Hogy-hogy?

— Hát úgy tudja kend, hogy a pallá-
som tele van kukoricával, oszt nincs időm
mögfordgatni.

— Pedig az nem jó neki, mögfülled.

— Ettől tartok én is, a hizók pedig még
messze vannak a késtől.

Illés gondolkozott valameddig, aztán
megnyugtatta: majd no, majd rágyün arra
is a sor... Egy hét se tellett bele, fináncok
jöttek Halbür portájára. Miska megijedt,
nem tudta mire vélni a váratlan vendégek
vizitelését.

— Fele se tréfa — motyogta az adótá-
ros.

— Elhiszem azt, hogy nem tréfa, külö-
nösen parasztnál, aki úgy fél a fináncotól,
mint az ördög a tömjéntől... Diesértesséssel
köszönt nekik.

— Kend az a Halbür Miska? — kér-
dezték.

— Én lönni, én vonék, de maguk mög a
ház-numerust tévesztették el.

— Az már a mi dolgunk — felelte bety-
kén a finánc — Hol van kendnek a dohányja?

— Ehol e — huzta ki a dohányzaeskót a
kabát-zsebből Mihály.

— Hát a többi?

— Sé égön, sé földön egy citők sincs.

— Lehetetlen.

— Hiszen bár vóna.

— Hát a padlásan?

— Nincs ott egy pipáramoló se.

— No majd kiderül.

Azzal felmentek a padlásra a fináncok
és összenéztek minden zugot. A kukoricát is
felforgatták az utolsó csövig... Hát valóban
igaz volt, se égen, se földön nem akadt egy
pipáramoló se.

— Hová tette kend a dohányt, Mihály?
— kérdezte nagyharaggal a finánc.

— Ejnye, henyje, hát nem vagyok én
oian embör, mint amijennek gondolnak — vá-
gott vissza önérvényesen Halbür Miska.

— Nos, nos? — türelmetlenkedett az
adótáros.

— Most következik öregem... Az eset
után egy-két napra találkozik Halbür Mihály
a szomszédossal. Ej, ej, Illés bátyám, fedi az
öreg gazdát, hát ilyen jóakaróm kend?

— Miért, te?

— Nyakamra küldte kend az exekuciót.

— Micsodát?

— Hát a fináncokat.

— Itt vóták?

— Itt ám.

— Aztán?

— Aztán fölforgatták az egész padlást.

— A kukoricát is?

— No... pihentetett megátalkodva Illés
— aztán még rossz embörnek mondasz,
Miska!

Halbür kimeresztette a szemét.

— Hiszen azon panaszkodtál, hogy
nincs, aki mögfordassa a kukoricádat, azért
küldtem ki a fináncokat.

— Mit gondolnak az urak, mi lett a do-
logból?

— Összeveszték — jegyezte meg valaki.

— Dehogy, boldogan mosolygott egy-
másra a két ravasz paraszt.

—y.

LEGUJABB.

STOCKHOLM: A pétervári táviró-
forgalom megnyitása ellenére az összes hi-
rek 12-éről vannak keltezve. A finnországi
általános sztrájk miatt az utasok sem kö-
zölhetnek híreket.

BÉCS: Kerenszki és Lenin kompro-
misszumot kötöttek. Ugy látszik, hogy Le-
nin maradt felül és Kerenszkinék meg kel-
lett hajolni a bolsevikiek kívánsága előtt.

KOPENHÁGA: Kerenszki tartózkodási
helye ismeretlen. Kaledin, Kornilov és Ke-
renszki összeköttetése megszakadt. A Ka-
detek szövetsége felbomlott; számos tag-
ját megölték; Kornilovnak menekülnie kel-
lett.

BERLIN: A Wolff-ügynökség jelenti:
Az Északi-tengeren újabb 13.000 tonna el-
lenséges hajóteret sülyesztettünk el.

LONDON (Reuter-jelentés): North-
cliffe lord abban a levélben, amelyben visz-
szautasítja a repülési minisztérium tárcá-
jának elvállalását, kijelenti, hogy elégedet-
len a hadvezetőség energiájának hiánya
miatt és kifogásolja, hogy a kormány hiá-
nyos intézkedéseket tesz az Angliában ké-
szülő lázadások teljes leverésére.

ROTTERDAM: A Westminster Ga-
zette jelentése szerint az amerikai kiségitő
flotta elnöksége legközelebb lemond, mi-
vel a hajók építése nem megy olyan gyor-
san, hogy enyhithesse a fenyegető hajótér-
hiányt.

Apárisi konferenciát elhalasztották

Berlin, november 16. A párisi konferen-
ciát, amelynek e hónap 16-án kellett volna
kezdődnie, a kormányválság miatt elhalasz-
tották.

„A Modiano-Clubspecialité“

sodornl való szivarkapapirnak ára ma 20 fillér.

1 könyvecskeben 60 lap van.

Minden könyvecsken rajta van a védjegy

és a gyáros aláírása

Modiano